

Budujcie się w dom duchowy (1 P 2,4-6)

WPROWADZENIE – kazanie poprzednie:

► Świadeństwo zdeponowane w uczniach (Iz 8,16). Świadeństwem jest Jezus w nas, Jego życie w nas. Depozyt Słowa przechowywany przez nas z pomocą Ducha Świętego w miejsce Chrystusa przekazujemy światu.

► Będziecie Moimi świadkami (Dz 1,8). • Przynależność (ciało, rodzina, trzoda, dom)
• Tożsamość (gatunek, rodzaj, ród – synowie i córki). Moimi, czyli do Mnie należą i są tacy, jak Ja – mówi Pan.

Mt 16,18 Zbuduję Mój Kościół, a potęga śmierci go nie zwycięży (PE); bramy hadesu nie przemogą go (PD); bramy Szeolu nie przemogą jej (eklezji) (KZNT)

Dom duchowy

1 P 2,4-6 (BW) 4. Przystąpcie do Niego, do kamienia żywego, przez ludzi wprawdzie odrzuconego, lecz przez Boga wybranego jako kosztowny. 5. **I wy sami jako kamienie żywe budujcie się w dom duchowy**, w kapłaństwo święte, aby składać **duchowe ofiary** przyjemne Bogu przez Jezusa Chrystusa. 6. Dlatego to powiedziane jest w Piśmie: Oto kładę na Syjonie kamień węgielny, wybrany, kosztowny, A kto w Niego wierzy, nie zawiedzie się.

1 P 2,1-10 (PD)

1. **Odrzuciwszy** więc wszelką złość i wszelki podstęp, obłudne [zachowania], zazdrości i wszelką obmowę, 2. jako nowonarodzone niemowlęta, **zapraǳnijcie** niesfałszowanego właściwego dla was mleka, abyście dzięki niemu wzrastali dla zbawienia, 3. skoro zakosztowaliście, że dobrotliwy jest Pan, 4. **do którego zbliżając się**, do **Kamienia Żywego**, przez ludzi wprawdzie [sprawdzonego i] odrzuconego, lecz przez Boga [uznanego] za wybrany i kosztowny, 5. **i wy sami niby żywe kamienie jesteście budowani** [jako] **dom duchowy**, dla świętego kapłaństwa, dla składania duchowych ofiar miłych Bogu przez Jezusa Chrystusa.

6. Dlatego zawarte jest w Piśmie: Oto kładę na Syjonie kamień węgielny, wybrany, kosztowny, A kto wierzy w Niego, na pewno nie będzie zawstydzony. 7. Dla was zatem, którzy wierzycie, jest on cenny; natomiast dla niewierzących kamień ten, który [sprawdzili] i odrzucili budujący, pozostał kamieniem węgielnym 8. ale też kamieniem potknięcia i skałą obrazy; ci, którzy się potykają, nie wierzą Słowu - na co też są przeznaczeni.

9. Ale **wy jesteście** rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym, abyście rozgłaszali cnoty Tego, który was powołał z ciemności do swego zdumiewającego światła; 10. wy, którzy **niegdyś** byliście nie ludem, **teraz** jesteście ludem Bożym, dla których **kiedyś** nie było zmiłowania, **teraz** zmiłowania dostąpiliście.

• Mieszkanie Boże w Duchu

1 Kor 3,16. Czy nie wiecie, że świątynią (przybytkiem) Bożą jesteście i że Duch Boży mieszka w was?

1 Kor 6,19. Albo czy nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią (przybytkiem) Ducha Świętego, który jest w was i którego macie od Boga, i że nie należycie też do siebie samych?

2 Kor 6,16. Jakiż układ między świątynią Bożą a bałwanami? Myśmy bowiem świątynią Boga żywego, jak powiedział Bóg: Zamieszkać w nich i będę się przechadzał pośród nich, i będę Bogiem ich, a oni będą ludem moim.

Ef 2,19-22. Tak więc już nie jesteście obcymi i przychodniami, lecz współobywatelami świętych i domownikami Boga. 20. Zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus, 21. Na którym cała budowa mocno spojona rośnie w przybytek święty w Panu, 22. Na którym i wy się wespół budujecie na mieszkanie Boże w Duchu.

Hbr 3,6 Lecz Chrystus jako syn był ponad domem jego; a domem jego my jesteśmy, jeśli tylko aż do końca zachowamy niewzruszenie ufność i chwalebna nadzieję.

Ap 3,11-13 (Sardes) Przyjdę rychło; trzymaj, co masz, aby nikt nie wiał korony twojej. 12. Zwycięzcę uczynię filarem w świątyni Boga mojego i już z niej nie wyjdzie, i wypiszę na nim imię Boga mojego, i nazwę miasta Boga mojego, nowego Jeruzalem, które zstępuje z nieba od Boga mojego, i moje nowe imię. 13. Kto ma uszy, niechaj słucha, co Duch mówi do zborów.

● Prawdziwi czciciele

J 4,23 (BW) Lecz nadchodzi godzina i teraz jest, kiedy prawdziwi czciciele będą oddawali Ojcu cześć w duchu i w prawdzie; bo i Ojciec takich szuka, którzy by mu tak cześć oddawali. 24. Bóg jest duchem, a ci, którzy mu cześć oddają, winni mu ją oddawać w duchu i w prawdzie.

Jezus zapowiada, że w najbliższej przyszłości ci, którzy naprawdę czczą Boga, będą to czynili w sposób prawdziwie duchowy (w duchu i w prawdzie - semityzm), to znaczy nie przez ofiary starotestamentowe ani przestrzeganie zewnętrznych tradycji żydowskich, ale przez wewnętrzną czystość i szczerść. Sześć wieków wcześniej przez Jeremiasza Bóg zapowiedział, że w czasach mesjańskich nowe przymierze i nowe prawo Boże zostanie zapisane w sercach (Jr 3,16; 31,33).

● Duchowi czy duszewni?

1Kor 2,11 (BW) Bo któż z ludzi wie, kim jest człowiek, prócz ducha ludzkiego, który w nim jest? Tak samo kim jest Bóg, nikt nie poznał, tylko Duch Boży.

1Kor 2,11-16 (PE) Kto bowiem z ludzi zna to, co ludzkie (sprawy ludzkie – PD), jeśli nie duch człowieka, który jest w nim? Podobnie i tego, co Boże (sprawy Boga – PD) nikt inny nie zna, jak tylko sam Duch Boży. 12. My zaś nie otrzymaliśmy ducha święta, lecz Ducha, który pochodzi od Boga, abyśmy poznali dary łaski udzielone nam przez Boga. 13. O nich to mówimy nie wyuczonymi słowami ludzkiej mądrości, ale słowami, których nauczył nas Duch, wyjaśniając duchowe dary ludziom Ducha (to, co duchowe łącząc z tym, co duchowe – PD) . 14. Natomiast człowiek poznający tylko zmysłami nie przyjmuje darów Ducha Bożego. Są one bowiem dla niego głupstwem i nie może ich zrozumieć, ponieważ można je badać jedynie w sposób duchowy. 15. Człowiek Ducha zaś bada wszystko, a sam przez nikogo nie jest badany. 16. Kto bowiem poznał sposób myślenia Pana tak, aby mógł Go pouczać? My właśnie mamy sposób myślenia Chrystusa.

1Kor 2,14-16 (PD) Jednak człowiek zmysłowy nie przyjmuje tych rzeczy, które należą do Ducha Bożego, są bowiem dla niego głupstwem i nie jest w stanie ich poznać, gdyż [muszą być] duchowo rozsądzane. 15. [Człowiek] duchowy jednak rozsądza wszystko, sam zaś nie jest przez nikogo rozsądzany. 16. Kto bowiem poznał myśl Pana, tak by Go pouczać? My natomiast mamy myśl Chrystusa.

Duch człowieka - wewnątrz człowieka, tzn. poznanie Boga, wiedza o sprawach Ducha, uczucia duchowe, najistotniejsze pragnienia, świadomość i zdolność oceny zjawisk duchowych.

1 Kor 14,14-15. Bo jeśli się modłę, mówiąc językami, duch mój się modli, ale rozum mój tego nie przyswaja. 15. Cóż tedy? Będę się modlił duchem, będę się modlił i rozumem; będę śpiewał duchem, będę też śpiewał i rozumem.

1 Kor 14,14. (PD) Jeśli bowiem modłę się językiem, mój duch się modli, natomiast mój rozum jest nieproduktywny. 15. Co zatem jest? Będę się modlił w Duchu, ale także będę się modlił rozumem; będę śpiewał duchem, ale także będę śpiewał rozumem.

1 Kor 14,2.

Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσῃ οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια
Kto bowiem mówi językiem, nie ludziom mówi, lecz Bogu, nikt go nie słucha/rozumie, duchem bowiem mówi tajemnice.

● Właściwe priorytety

Dz 6,3-8. Upatrzcie tedy, bracia, spośród siebie siedmiu mężów, cieszących się zaufaniem, pełnych Ducha Świętego i mądrości, a ustanowimy ich, aby się zajęli tą sprawą; 4. My zaś pilnować będziemy modlitwy i służby Słowa. 5. I podobał się ten wniosek całemu zgromadzeniu, i wybrali Szczepana, męża pełnego wiary i Ducha Świętego, i Filipa, i Prochora, i Nikanora, i Tymona, i Parmena, i Mikołaja, prozelitę z Antiochii; 6. Tych stawili przed apostołami, którzy pomodlili się i włożyli na nich ręce. 7. A Słowo Boże rosło i poczet uczniów w Jerozolimie bardzo się pomnażał, także znaczna liczba kapłanów przyjmowała wiarę.

Do posługiwania przy wdowach apostołowie polecieli wybrać ludzi o następujących kwalifikacjach:

(1) dobra opinia u ogółu chrześcijan; (2) mądrość; (3) podatność na wpływ Ducha Świętego. Te przymioty diakonów rozwinie ap. Paweł (**1 Tm 3,8-10**).

● Właściwe rezultaty

Dz 6,8-10. A Szczepan, pełen łaski i mocy, czynił cuda i znaki wielkie wśród ludu. 9. Niektórzy zaś z synagogi, zwanej libertyńską, oraz z synagog Cyrenejczyków i Aleksandryjczyków, a również z Cylicji i Azji, wystąpili, rozprawiając ze Szczepanem. 10. Lecz nie mogli sprostać mądrości i Duchowi, z którego natchnienia przemawiał.

7,54-55. A słuchając tego, wpadli we wściekłość i zgrzytali na niego zębami. 55. On zaś, będąc pełen Ducha Świętego, utkwivszy wzrok w niebo, ujrzał chwałę Bożą i Jezusa stojącego po prawicy Bożej.

Dz 8,5-12. A Filip dotarł do miasta Samarii i głosił im Chrystusa. 6. Ludzie zaś przyjmowali uważnie i zgodnie to, co Filip mówił, gdy go słyszeli i widzieli cuda, które czynił. 7. Albowiem duchy nieczyste wychodziły z wielkim krzykiem z wielu, którzy je mieli, wielu też sparaliżowanych i ułomnych zostało uzdrowionych. 8. I było wiele radości w owym mieście. (...) 12. Kiedy uwierzyli Filipowi, który zwiastował dobrą nowinę o Królestwie Bożym i o imieniu Jezusa Chrystusa, dawali się ochrzcić, zarówno mężczyźni, jak i niewiasty.

Duchowe ofiary przyjemne Bogu przez Jezusa Chrystusa.

Ofiara najważniejsza – ja sam: nawrócenie, chrzest, życie jako służba